

Rob Mathis
12.29.24
พิธี/เทศนา
คริสตจักร Rose Hill

ข้อพระคัมภีร์ของเราในวันนี้มาจากลูกา 2:22-40 จาก New International Version ก่อนจะเริ่มต้น
เรามาอธิษฐานกันก่อน

การอธิษฐาน:

เข้านี้ข้าพเจ้าอยากจะทำเกริ่นนำขอความนี้โดยชี้ให้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องจำไว้ว่าเราทุกคนต่างก็เดินทางแห่งศรัทธาเป็นของตนเอง และขอให้ทราบว่าไม่ว่าวันนี้คุณจะอยู่ที่ไหนก็ตาม นั่นก็เป็นเรื่องดี

พระเจ้าทรงรักคุณอย่างสุดหัวใจและทรงต้องการให้เราทุกคนให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการเดินทางแห่งศรัทธา บางคนในที่นี้รู้มากเกี่ยวกับศรัทธาคริสเตียนและพระคัมภีร์ไบเบิล ในขณะที่บางคนรู้สึกเหมือนว่าพวกเขาเป็นมือใหม่และรู้เพียงเล็กน้อย ไม่เป็นไร

ยินดีต้อนรับคุณอย่างยิ่งที่นี่ และเราขอสนับสนุนให้คุณฟัง ไตร่ตรอง

และแสวงหาความจริงของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ เมื่อก้าวเช่นนั้น

ขอให้สังเกตว่าหนังสือเล่มแรกในพันธสัญญาใหม่เรียกว่า "พระกิตติคุณ"

ซึ่งในภาษากรีกโบราณใช้คำว่า euangelion หรือ "ข่าวดี" ในภาษาอังกฤษโบราณ คำว่า "God Spell" แปลว่า เรื่องราวที่ดีหรือเรื่องจริง

พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มนี้คือ มัทธีว มาระโก ลูกา และยอห์น

หนังสือมัทธีวและลูกาประกอบด้วยเรื่องราวที่แตกต่างกันซึ่งเป็น "การจัดเตรียม"

ให้กับชีวิตและช่วงเวลาของพระเยซูคริสต์

มัทธีวเริ่มต้นด้วยลำดับวงศ์ตระกูลของพระเยซูในฝ่ายโยเซฟบิดาของพระองค์บนโลก

กล่าวถึงการประสูติของพระองค์ การมาเยี่ยมของกษัตริย์จากทิศตะวันออก (โหราจารย์)

และการหลบหนีของครอบครัวไปยังอียิปต์เนื่องจากเฮโรดจะฆ่า

ลูกาเริ่มต้นด้วยเรื่องราวโดยละเอียดมากเกี่ยวกับต้นกำเนิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เรียกร่องให้เตรียมทางสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซู

จากนั้นลูกากล่าวถึงการเดินทางของมารีย์และโยเซฟไปยังเบธเลเฮมเพื่อฉลองการประสูติของพระเยซู และไม่รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ที่หลบหนีไปยังอียิปต์

น่าสนใจพอสมควรที่ลูกาได้รวมลำดับวงศ์ตระกูลของพระเยซูซึ่งน่าจะมาจากสายเลือดของมารีย์

มารดาของพระองค์ ฟังขณะที่ฉันอ่านให้คุณฟังจากลูกาบทที่ 2 ข้อ 22-24; ข้อ 22-24 22

เมื่อถึงเวลาที่ต้องประกอบพิธีชำระตามที่บัญญัติไว้ในธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส

โยเซฟกับมารีย์ก็พาพระองค์ (พระเยซู) ไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่พระเจ้า 23

(ตามที่เขียนไว้ในธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้าว่า "บุตรชายหัวปีทุกคนจะต้องถวายแด่พระเจ้า") 24

และเพื่อถวายเครื่องบูชาตามที่บัญญัติไว้ในธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้าว่า

"นกพิราบคู่หนึ่งหรือลูกนกพิราบสองตัว"

การใช้คำที่ถูกต้องสำหรับพิธีชำระล้างเหล่านี้คือ "พิธีชำระล้างของพวกเขา"

สำหรับมารดาของพระองค์ คือ มารีย์ และสำหรับพระเยซูด้วย ดังนั้น พระเยซูเอง ผู้ปราศจากบาป

จึงถูกรวมเข้าในส่วนผสมของ "การกลายเป็นบาปแทนเรา" (จาก 2 โครินธ์ 5:21) ดังนั้น

พระองค์จึงถูกนับรวมกับผู้ล่วงละเมิดตั้งแต่เกิด ดังที่จอห์น คาลวิน นักเทววิทยาปฏิรูปในศตวรรษที่ 16 กล่าว ซึ่งอ้างอิงถึงอิสยาห์ 53:12

กระบวนการของการเสียสละและการชำระล้างนี้มีขึ้นเพื่อนำแม่และลูก "กลับเข้าสู่คอก"

ของชุมชนของพระเจ้า นี่ไม่ใช่คำแนะนำ แต่เป็นข้อบังคับ...

และมีขึ้นเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวเชื่อมโยงกับชุมชนแห่งศรัทธาที่ยิ่งใหญ่กว่า
ให้เราลองสังเกตการณ์ที่โยเซฟและมารีย์นำพระเยซูไปที่พระวิหาร พวกเขาเป็นคนยากจน
ไม่สามารถจ่ายเงินซื้อลูกแกะที่ไม่มีจุดหรือริ้วรอยได้

กฎหมายอนุญาตให้พวกเขาบูชาด้วยนกพิราบหรือนกพิราบสองตัวแทน

สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าช่วงหนึ่งของพระชนม์ชีพช่วงต้นของพระเยซูเกิดขึ้นก่อนที่โหราจารย์จะมาจากทิศ
ตะวันออกตามที่บรรยายไว้ในมัทธิว 2:1-12

และแน่นอนว่ามารีย์และโยเซฟคงไม่ได้ไปเยรูซาเล็มเพื่อร่วมพิธีกรรมในวิหารเหล่านี้หากพวกเขา
ได้รับคำเตือนจากทูตสวรรค์ของพระเจ้าให้หนีจากความกริ้วโกรธของเฮโรดโดยเดินทางไปอียิปต์
และแน่นอนว่าพวกเขาคงไม่ประหยัดเครื่องบูชาและถวายเพียงนกสองสามตัวเท่านั้นหากพวกเขา
ได้รับทองคำ กายาน และมดยอบจากโหราจารย์ไปแล้ว (มัทธิว 2:11) นี่เป็นเพียงสิ่งที่ควรพิจารณา
เพราะเพื่อที่จะเข้าใจพระกิตติคุณอย่างถ่องแท้

เราต้องจำไว้ว่าพระกิตติคุณแต่ละเล่มเน้นที่แง่มุมต่างๆ ของชีวิตพระเยซู

มาทำความเข้าใจข้อกำหนดทางกฎหมายโบราณเหล่านี้กันก่อน

ก่อนอื่น พิธีกรรมที่ลูกาพูดถึงนั้นระบุไว้ในเลวีตีกุสบทที่ 12

เลวีตีกุสเป็นหนึ่งในห้าเล่มแรกของธรรมบัญญัติที่เรียกว่าโตราห์

ซึ่งกล่าวกันว่าโมเสสเขียนขึ้นเมื่อประมาณ 1400 ปีก่อนคริสตกาล นั่นคือเมื่อประมาณ 3400-3500
ปีก่อน

ในเลวีตีกุสบทที่ 12 ธรรมบัญญัติกล่าวว่าให้เด็กชายเข้าสู่หนัดในวันที่ 8

โยเซฟอาจจะเข้าสู่หนัดพระเยซูเอง

จากนั้นจะมีเวลา 33 วันสำหรับการชำระล้าง หลังจากนั้น พ่อแม่ต้องไปที่พระวิหาร พบกับปุโรหิต
และต้องทำเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาล้างบาปแยกต่างหาก

โปรดทราบว่าพวกเขาเดินทางจากนาซาเร็ธซึ่งเป็นบ้านเกิดของพวกเขาไปยังเบธเลเฮม

"เมืองของดาวิด" ตามคำสั่งของรัฐบาลโรมัน เพื่อลงทะเบียนสำมะโนประชากร

เบธเลเฮมเป็นบ้านบรรพบุรุษไม่เพียงแต่ของโยเซฟเท่านั้นแต่ยังเป็นของมารีย์ด้วย

และทารกเยซูเกิดที่เบธเลเฮม พวกเขาอาจจะอาศัยอยู่ที่เบธเลเฮมกับญาติๆ

หลังจากที่พระเยซูประสูติ โดยโยเซฟอาจจะหางานทำในละแวกนั้น

จากนั้นพวกเขาก็จะเดินทางไปเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นระยะทางเดินทางประมาณ 10 กิโลเมตร (6.2 ไมล์)

เพื่อไปถวายพระเยซูในพระวิหาร

และเป็นไปได้มากที่คู่สามีภรรยาคู่นี้และทารกของพวกเขาจะกลับไปเบธเลเฮมในภายหลังและอาศัยอยู่ที่นั่นต่อไป

พิธีการเข้าสู่หนัดและการชำระล้างเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเตือนใจว่าเราทุกคนเกิดมาในบาป ดังที่สดดี

51:5 กล่าวไว้ ในความเป็นจริงของพระเจ้า พระเยซูสามารถได้รับการยกเว้นจากพิธีดังกล่าวได้

เพราะพระองค์ไม่ได้ประสูติในบาป อย่างไรก็ตาม เราเห็นพระองค์เป็นทารก

ซึ่งระบุตัวตนกับมนุษยชาติ เป็นคนบาปทุกคน

เช่นเดียวกับที่พระองค์ทำในภายหลังเมื่อรับบัพติศมาและบนไม้กางเขน

ให้เราดูดข้อ 25-29 กัน:

25 ในกรุงเยรูซาเล็มมีชายคนหนึ่งชื่อซีเมโอน เขาเป็นคนชอบธรรมและเคร่งศาสนา

เขากำลังรอคอยการปลอบโยนของอิสราเอล และพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับเขา 26

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยแก่เขาว่าเขาจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ของพระเจ้า 27

เขาถูกพระวิญญาณทรงดลใจและเข้าไปในบริเวณพระวิหาร

เมื่อบิดามารดานำเด็กเยซูเข้ามาเพื่อทำสิ่งที่ธรรมเนียมปฏิบัติกำหนดไว้ 28

ซีเมโอนอุ้มพระองค์ไว้ในอ้อมแขนและสรรเสริญพระเจ้าว่า:

29 “องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้

บัดนี้พระองค์สามารถปล่อยผู้รับใช้ของพระองค์ไปอย่างสันติได้

ซีเมโอนเป็นคนที่น่าสนใจมาก เขาเป็นคนชอบธรรม

ดำเนินชีวิตตามพระเจ้าท่ามกลางประชาชนของเขา และเคร่งศาสนา หมายความว่า

อุทิศตนเพื่อดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ซีเมโอนรู้จักพระเจ้า เขาเดินกับพระเจ้า

เขาฟังพระเจ้า พระองค์ทรงทราบถึงแผนการของพระเจ้า

และพระเจ้าของพระองค์กำลังทรงนำสิ่งมหัศจรรย์ที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดมาแสดง

นั่นก็คือความรอดและการปลดปล่อยมนุษยชาติทั้งหมด!

โปรดจำไว้ว่า เนื่องจากซีเมโอนเป็นผู้เคร่งศาสนามากและอาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

เขาจึงน่าจะใช้เวลาพอสมควรในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดสำหรับชาวยิว

นั่นคือวิหารและบริเวณโดยรอบ เขาน่าจะได้ยินข่าวเกี่ยวกับการเกิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา

และเรื่องที่พระเจ้าทรงทำปาฏิหาริย์เพื่อโปรดนินนีและภรรยาของเขา

เหล่าคนเลี้ยงแกะที่ได้ยินข่าวจากทูตสวรรค์ว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะมาประสูติในบริเวณใกล้เคียง

คงจะได้เผยแพร่คำพยากรณ์ไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม

เพราะคนเลี้ยงแกะเหล่านี้กำลังดูแลลูกแกะที่จะถูกถวายที่วิหาร นอกจากนี้

ยังมีการกล่าวอีกว่าซีเมโอนได้รับการ “ดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” ให้เข้าไปในบริเวณวิหาร

ซึ่งเขาจะพบกับมารีย์ โจเซฟ และทารกเยซู

ข้าพเจ้าขอถามคำถามสำหรับพวกเราแต่ละคนว่า ในศตวรรษที่ 21 นี้

มีพวกเราจำนวนเท่าใดที่มีเทคโนโลยีให้ใช้งานได้มากกว่าคนรุ่นอื่นใดในประวัติศาสตร์โลก

มีพวกเราจำนวนเท่าใดที่หยุดฟังพระเยซูคริสต์ รับฟังจุดประสงค์ของพระองค์ในชีวิตของเรา

รับฟังว่าพระองค์กำลังทำอะไรอยู่ในโลก แต่ที่นี้มีศรัทธาที่จริงใจผู้หนึ่ง ซึ่งพร้อม...

รอดคอยอย่างใจจดใจจ่อ... สำหรับการเคลื่อนไหวของพระเจ้าโดยพระวิญญาณ และตั้งมั่น...

ซีเมโอนอุ้มพระองค์ไว้ในอ้อมแขนและสรรเสริญพระเจ้าแห่งบรรดาพระเจ้าสำหรับพระผู้ช่วยให้รอด
ที่เสด็จมาในโลกนี้

ลองนึกดูว่าพ่อแม่วัยรุ่นเหล่านี้ต้องรู้สึกอย่างไร พวกเขาเดินเข้ามาและจำไว้ว่าเท่าที่เรารู้

ซีเมโอนไม่ใช่เจ้าหน้าที่อย่างเป็นทางการ ไม่ใช่บาทหลวง แค่คนธรรมดาๆ คนหนึ่ง

แต่เขาอุ้มลูกน้อยของพวกเขาไว้ในอ้อมแขน... นี่ช่างแตกต่างจากสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับเด็กคนอื่นๆ

ที่อาศัยอยู่รอบๆ เบธเลเฮมในอนาคตอันใกล้... ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นภายในสองสามปีข้างหน้า

การกระทำของเฮโรดผู้ยิ่งใหญ่ หนึ่งในคนชั่วร้ายที่สุด

เฮโรดผู้ทำให้ทูตสวรรค์ของพระเจ้าสั่งให้โจเซฟพาครอบครัวเล็กๆ

ของเขาหนีไปอียิปต์ในตอนกลางคืน

เฮโรดผู้ส่งพวกโจรผู้โหดร้ายของเขาไปสังหารเด็กชายทั้งหมดในพื้นที่ซึ่งมีอายุสองขวบหรือต่ำกว่า

นั่น ลองนึกถึงความแตกต่างนั้นดู ชายคนหนึ่งที่หัวใจแห่งความรัก ความเมตตา

และความเคารพต่อพระเจ้า

และผู้ที่มีหัวใจมีดมนถึงขนาดที่สามารถฆ่าทุกคนที่คิดว่าเป็นภัยคุกคามต่ออาณาจักรของเขาได้

แม้กระทั่งทารกที่ไม่มีบาป!

ในข้อ 25 ข้อความนี้พูดถึง “การปลอมโยนของอิสราเอล” : มาดูข้อความในพันธสัญญาเดิม อีสยาห์

40:1-2 เพื่อดูว่า “การปลอมโยนของอิสราเอล” นี้หมายถึงอะไร

“จงปลอมโยน ปลอมโยนประชากรของเรา พระเจ้าของเจ้าตรัส

จงพูดกับเยรูซาเล็มด้วยความเมตตาและประกาศแก่เธอว่าการรับใช้ที่ยากลำบากของเธอได้เสร็จสิ้น

ลงแล้ว และบาปของเธอได้รับการชดใช้” นี่คือการปลอมโยนของอิสราเอล

อิสยาห์ระบุว่านี่จะเป็นงานของพระเมสสิยาห์ ผู้ปลดปล่อยตามคำสัญญาของประชากรของพระเจ้า
ข้างเป็นคำพยากรณ์ที่วิเศษยิ่งนักเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซู ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายๆ
คำพยากรณ์ที่เขียนไว้เมื่อประมาณ 700 ปีก่อนที่ทารกนี่จะเกิด

ดังนั้น ซีเมโอนจึงเป็น “คนเฝ้ายามบนกำแพง” ในแง่หนึ่ง เขาเฝ้ายาม รอคอย
และอธิษฐานเพื่อพระเมสสิยาห์ที่รอคอยมานาน รวากับว่าเขาเฝ้ายามในเวลากลางคืน
เหมือนคนเฝ้ายาม... และตอนนี้ เมื่อแสงสว่างส่องเข้ามา คำตอบของพระเจ้าก็คือคนเฝ้ายาม
และผู้เฝ้ายามจะได้พักผ่อน เรื่องนี้ทำให้ฉันต้องตั้งคำถามว่า
พระเจ้ากำลังขอให้เราเป็นผู้เฝ้ายามอย่างไร พระองค์ทรงนำเราให้อธิษฐานเพื่อผู้อื่นอย่างไร
ให้รอคอยด้วยความคาดหวังในสิ่งที่พระเยซูคริสต์กำลังทำอยู่ในโลกของเราในปัจจุบัน
เป็นเรื่องที่ต้องจดจำไว้

30-32 ดวงตาของฉันได้เห็นความรอดของคุณ (ในทารกน้อยคนนี้ พระเยซู) ซึ่งได้รับการเตรียมไว้
“ต่อหน้า “ประชาชาติทั้งปวง” 32

แสงสว่างสำหรับการเปิดเผยแก่คนต่างชาติและสง่าราศีของชนชาติอิสราเอลของพระองค์”
ปัง! นี่เป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่มากที่นี่!

ศาสดาพยากรณ์ชาวยิวที่เดินใกล้ชิดกับพระเจ้ากำลังบอกล่วงหน้าว่าทารกน้อยๆ
นี้ไม่เพียงแต่เป็นพระเมสสิยาห์ของชาวยิวเท่านั้น แต่พระเยซูนี้มีไว้สำหรับคนทุกคน อิสราเอล
และคนต่างชาติ สำหรับมุสลิม ฮินดู พ้นเมืองอเมริกัน
และคนเชื้อสายแอฟริกัน... นี่เป็นการปฏิวัติโดยสิ้นเชิงและคาดไม่ถึงสำหรับชาวอิสราเอลโดยสิ้นเชิง

33-35 พ่อและแม่ของเด็กประหลาดใจในสิ่งที่พูดเกี่ยวกับพระองค์ 34

แล้วซีเมโอนก็อวยพรพวกเขาและกล่าวกับมารีย์ มารดาของเขาวา
“เด็กคนนี้ถูกกำหนดให้ทำให้คนจำนวนมากในอิสราเอลล้มลงและลุกขึ้น
และจะเป็นสัญลักษณ์ที่จะถูกกล่าวโทษ 35 เพื่อที่ความคิดของหัวใจจำนวนมากจะถูกเปิดเผย
และดาบจะแทงทะลวจิตวิญญาณของคุณเองด้วย”

33 มารีย์และโยเซฟตกตะลึงกับข่าวนี้ เป็นเรื่องที่เกินความเข้าใจของพวกเขา
แต่ไม่มีข้อบ่งชี้ว่าพวกเขาไม่เชื่อคำทำนายของซีเมโอน
หรือว่าพวกเขาไม่ยอมรับคำทำนายนั้นอย่างเต็มที่!

อันที่จริง มีข้อบ่งชี้มากมายว่าหลายปีต่อมา

เมื่ออัครสาวกยอห์นรับแม่รี่เข้ามาในบ้านและดูแลเธอจนกระทั่งเธอเสียชีวิต
ซึ่งน่าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัส มีสิ่งบ่งชี้มากมายและประเพณีของคริสตจักรที่กล่าวว่าลูกา
ผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มนี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับแม่รี่
และเธออาจให้ข้อมูลและความรู้ทางประวัติศาสตร์มากมายแก่ลูกาสำหรับการเขียนพระกิตติคุณของ
เขา

มุมมองนี้ได้รับการสนับสนุนจากข้อเท็จจริงที่ว่าลูกาให้ลำดับวงศ์ตระกูลของแม่รี่เป็นเครื่องมือในกา
รอธิบายความเป็นบุตรของดาวิดของพระเยซู ดังที่ฉันได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้

34-35 คำอธิบายของซีเมียนเกี่ยวกับพระเยซูที่ทำให้หลายคนในอิสราเอลล้มลงและลุกขึ้น
แสดงให้เห็นถึงขนาดของผลกระทบที่พระคริสต์ในร่างมนุษย์จะมีต่อประเทศอิสราเอล
สัญลักษณ์ที่กล่าวถึงนั้นหมายความว่าตามตัวอักษรว่า “เป่าหมาย” เช่น

เป่าหมายในระยะไกลที่ผู้คนยิงใส่ พระองค์ พระเยซู

เป็นเป่าหมายของความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงตั้งแต่พระองค์ประสูติจนกระทั่งสิ้นพระชนม์

การพาดพิงถึงความคิดของหลายๆ

หัวใจที่เปิดเผยออกมาดูเหมือนจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการทำงานของพระวิญญูณบริสุทธิในชีวิตของผู้เชื่อในยุคคริสตจักร

ฉันอยากจะหยุดตรงนี้ที่ข้อ 35 “ดาบจะแทงทะลุจิตวิญญูณของคุณด้วย”

โปรดจำไว้ว่าในตอนนี ซีมียนกำลังพูดกับมารีย์โดยตรงเมื่อเขาพูดแบบนี้

เราอาจใช้เวลาทั้งเดือนในวันอาทิตย์เพื่อศึกษาข้อความนี้เพียงอย่างเดียว

เราที่อ่านพระกิตติคุณรู้ดีว่ามารีย์จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมาก

และจิตวิญญูณของเธอจะถูกแทงขณะที่เธอเฝ้าดูพระบุตรที่รักของเธอถูกแขวนบนไม้กางเขน

36-38 นอกจากนี้ยังมีผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง ชื่ออันนา ลูกสาวของเฟเนเอล จากเผ่าอาเชอร์

เธออายุมากแล้ว เธออาศัยอยู่กับสามีของเธอเจ็ดปีหลังจากแต่งงาน 37 ปี

และเป็นม่ายจนกระทั่งเธออายุแปดสิบสี่ปี[e] เธอไม่เคยออกจากพระวิหารเลย

แต่บูชาพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน อดอาหารและอธิษฐาน 38

ทันใดนั้นนางก็เข้ามาหาพวกเขาและกล่าวขอคุณพระเจ้า

และกล่าวถึงเด็กนั้นให้คนทั้งปวงที่กำลังรอคอยการไถของเยรูซาเล็มฟัง

36 อันนาผู้เผยพระวจนะ บุตรสาวของเฟเนเอล จากเผ่าอาเชอร์

อายุที่หญิงสาวในปาเลสไตน์จะสามารถแต่งงานได้โดยปกติอยู่ระหว่าง 14 ถึง 19 ปีในเวลานั้น

ดังนั้น อันนาจึงแต่งงานตั้งแต่วัยเด็กมาก และเธออาศัยอยู่กับสามีเป็นเวลา 7 ปี

ซึ่งต่อมาสามีก็เสียชีวิต ทั้งเธอไว้เป็นม่าย โดยอายุที่น่าจะเป็นไปได้คือ 84 ปี ทำให้เธอมีอายุระหว่าง 100 ถึง 105 ปี!

ลูกาบอกเราว่าแอนนาอุทิศชีวิตของเธอแต่พระเจ้า เธอเคารพบูชาพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน

อดอาหาร อธิษฐาน และแสวงหาพระเจ้า และเธอพร้อมที่จะขอคุณพระเจ้าเมื่ออายุได้ 105 ปี

เน้นย้ำถึงสิ่งที่ทูตสวรรค์บอกกับพ่อแม่และสิ่งที่ซีเมโอนเพิ่งพูดไป

และยืนยันการไถบาปของอิสราเอลในแง่หนึ่ง

39-40 เมื่อโยเซฟและมารีย์ทำทุกอย่างตามที่ธรรมบัญญัติของพระเจ้กำหนดแล้ว

พวกเขาก็กลับไปยังแคว้นกาลิลีไปยังเมืองนาซาเร็ธของพวกเขาเอง 40

และเด็กคนนั้นก็เติบโตและแข็งแรงขึ้น เขาเปี่ยมด้วยปัญญา และพระคุณของพระเจ้าอยู่กับเขา

39-40 และสุดท้ายนี้ เรามีการอภิปรายเกี่ยวกับวัยเด็กของพระเยซูบ้าง โดยที่พระองค์

“เติบโตและแข็งแรงขึ้น เปี่ยมด้วยปัญญา และพระคุณของพระเจ้าอยู่กับเขา”

ลูกาเท่านั้นที่กล่าวถึงวัยเด็กของพระเยซูในลักษณะนี้

ตอนนี้ ขอให้เราสังเกตว่า

ลูกาบอกเราว่าหลังจากที่โยเซฟและมารีย์ได้ทำตามข้อกำหนดของธรรมบัญญัติของพระเจ้าแล้ว

พวกเขาก็กลับไปยังแคว้นกาลิลี

อย่างที่ฉันได้กล่าวไปก่อนหน้านี้

มีข้อบ่งชี้ทุกอย่างที่บ่งบอกว่าพ่อแม่ของพวกเขา น่าจะออกจากเยรูซาเล็มและมุ่งหน้ากลับไปเบธเลเฮม

ไม่ใช่นาซาเร็ธ หลังจากที่พระองค์ได้อุทิศตัวและทำพิธีชำระล้าง

ฉันสงสัยว่าในตอนแรกพวกเขาเลือกที่จะอยู่อาศัยและทำงานในเบธเลเฮม

เพราะเมื่อกลับมาที่นาซาเร็ธ เมืองของพวกเขา ยังคงมีปัญหาเรื่องการตั้งครรถ์

การใช้ชีวิตในเบธเลเฮมร่วมกับญาติพี่น้องของเขา น่าจะสมเหตุสมผลมากกว่า

พระวรสารของแมทธิวบอกเราว่าเมื่อโหราจารย์ซึ่งเป็นกษัตริย์จากตะวันออกมาถึงเยรูซาเล็มเพื่อแสวงหาผู้ที่จะเป็นกษัตริย์

เฮโรดมหาราชจึงส่งโหราจารย์เหล่านี้ไปค้นหาเด็ก

โดยมีแผนที่จะนำพระองค์ เมื่อโหราจารย์มาถึงเบธเลเฮม พวกเขาไม่ได้พบมารีย์ โยเซฟ

และพระเยซูในโรงเลี้ยงวัวเหมือนที่เราเห็นอยู่บ่อยๆ แต่แมทธิวกลับใช้คำว่า "บ้าน"

และเมื่อเฮโรดสั่งให้ประหารชีวิตเด็กชายทุกคนในพื้นที่นั้น เขาก็พูดถึงเด็กที่อายุ 2 ขวบหรือต่ำกว่านั้น
ต่อมาเมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอกกับโจเซฟว่าสามารถกลับไปอิสราเอลได้อย่างปลอดภัย โจเซฟจึงพาครอบครัวกลับไปถิ่นนาซาเร็ธเพื่อความปลอดภัย
ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว

โจเซฟและแมรีเป็นชนชาติที่ศรัทธาในพระเจ้า เต็มใจที่จะเชื่อฟังอย่างสุดความสามารถ พวกเขาเลี้ยงดูลูกชายหัวปีของตนให้เป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้าเช่นกัน
ต่อมาเราเห็นพวกเขาพาพระเยซูไปที่พระวิหารเมื่อพระองค์อายุได้ 12 ปี
ดังนั้นเราจึงรู้ว่าพระองค์ได้รับการเลี้ยงดูภายใต้ธรรมเนียมปฏิบัติตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้
เพื่อใฝ่ผู้คนของพระเจ้าจากธรรมเนียมปฏิบัติ ดังที่เขียนไว้ในกาลาเทีย 4:4-5
สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากข้อพระคัมภีร์นี้ นั้นเรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง
พระเจ้าทรงเรียกทุกคนมาหาพระองค์ผ่านงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งกระทำโดยพระเยซูคริสต์
บนไม้กางเขน ความรอดนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ทุกคนในทุกที่ทุกเวลา จากทุกชาติ ทุกภาษา
และทุกเผ่า ดังที่เราเห็นในหนังสือวิวรณ์ บทที่ 7:9-10

พี่น้องทั้งหลาย ลองนึกดูว่าพระเจ้าทรงเตรียมอะไรไว้ตั้งแต่ก่อนเวลาจะเริ่มต้นขึ้น
สถานที่แห่งสันติสุข ความปลอดภัย แสงสว่างที่ไม่อาจจินตนาการได้
และความรักสำหรับทุกคนที่อุทิศชีวิตให้กับพระเยซูคริสต์ วันนี้
ขอให้เราโอบรับเรื่องราวอันเหลือเชื่อของศรัทธาและความพากเพียรที่พบในหน้าเหล่านี้
และเมื่อเราเข้าใกล้ปีใหม่ 2025 นี้ ขอให้เราท้าทายกันและกันให้กลายเป็นผู้คนแห่งการอธิษฐาน
ผู้คนที่แสวงหาพระเจ้าด้วยสุดใจ
อันที่จริงแล้ว จะเป็นอย่างไรหากเราทำอะไรบางอย่างที่แตกต่างออกไปในปี 2025
จะเป็นอย่างไรหากเราทำให้ปี 2025 เป็นปีที่เราเชื่อสัตย์มากขึ้น
ปีที่เราพยายามอย่างเต็มที่เพื่อรู้จักพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ เช่น ซีเมียน อันนา มารีย์ และโยเซฟ
พวกเขาเป็นคนธรรมดาๆ จริงๆ แต่ยังคงเชื่อสัตย์
จะเป็นอย่างไรหากเราตั้งใจที่จะพัฒนาความขยันหมั่นเพียรในการอธิษฐานเพื่อครอบครัวของเรา
เพื่อเพื่อนของเรา แม้แต่สำหรับศัตรูของเรา และเพื่อโลก
ลองยกตัวอย่างที่ลูกาให้ไว้ที่นี่เกี่ยวกับคนธรรมดาๆ ที่พระเจ้าทรงใช้อย่างยอดเยี่ยม
เพียงเพราะพวกเขาปรากฏตัว อยู่ในเกม...และเดินออกไปตามความเชื่อของพวกเขา
ไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม

มาอธิษฐานกันเถิด